

ΤΟ ΕΠΧΣΑΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΕΚΚΡΕΜΟΔΙΚΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕ

Συγγραφέας: ΜΑΡΙΑ ΦΛΩΡΟΥ

1. Με αίτηση ακυρώσεως που ασκήθηκε τον Οκτώβριο του 2009 ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας επιδιώχθηκε η ακύρωση της απόφασης 24208/4.6.2009 της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης, με την οποία εγκρίθηκε το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και η σχετική Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Β΄ 1138/11.6.2009). Η εν λόγω προσβαλλόμενη πράξη είχε εκδοθεί -κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 εδ. α΄ αυτής- προς τον σκοπό της παροχής κατευθύνσεων, κανόνων και κριτηρίων για τη χωρική διάρθρωση, οργάνωση και ανάπτυξη του Τουρισμού στον ελληνικό χώρο και των αναγκαίων προς τούτο υποδομών, καθώς και της διατυπώσεως ενός ρεαλιστικού προγράμματος δράσης για το χρονικό διάστημα από 2009 έως 2014.

2. Το έτος 2013 εκδόθηκε η υπ΄ αριθ. 67659/9.12.2013 απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (Β΄ 3155), με τίτλο «Έγκριση τροποποίησης Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αυτού». Με την νεώτερη αυτή πράξη ρυθμίσθηκε εκ νέου το σύνολο των ζητημάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο της προσβληθείσας ενώπιον του ΣτΕ απόφασης του 2009, κατόπιν εκπονήσεως νέας Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και αφού τηρήθηκε νέα διαδικασία διαβούλευσης. Για την έκδοση δε της νεώτερης αυτής πράξης ελήφθη υπόψη η από μηνός Ιανουαρίου 2012 έκθεση αξιολόγησης του Ειδικού Πλαισίου του 2009, καθώς και στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη της τουριστικής δραστηριότητας στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες κατά το χρονικό διάστημα μετά την έκδοσή του, ενόψει και της διεθνούς οικονομικής κρίσεως.

Εξ άλλου, με το άρθρο 12 παρ. 4 της απόφασης του 2013 ορίσθηκε ότι «Κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτήν, παύει να εφαρμόζεται».

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ασκήθηκαν αιτήσεις ακυρώσεως και κατά του νέου Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό, η εκδίκαση των οποίων εισήχθη στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου.

3. Με την μεσολαβήσασα απόφαση 2320/2014 της επταμελούς συνθέσεως του Ε΄ Τμήματος του ΣτΕ αναβλήθηκε η έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της αιτήσεως

ακυρώσεως για το Ειδικό Πλαίσιο του Τουρισμού του έτους 2009, δεδομένου ότι αντίστοιχα με τα τιθέμενα με την εν λόγω αίτηση ζητήματα εκκρεμούσαν ενώπιον της Ολομελείας του Δικαστηρίου στο πλαίσιο των αιτήσεων ακυρώσεως που ασκήθηκαν κατά της νεώτερης απόφασης του 2013, με την οποία θεσπίστηκε το νέο Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό.

4. Η νεώτερη αυτή απόφαση (67659/9.12.2013) ακυρώθηκε με την απόφαση 3632/2015 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και ειδικότερα για τον λόγο ότι η γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, στην οποία είχε στηριχθεί, εκδόθηκε χωρίς να τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία. Αναπέμφθηκε δε η υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να τηρηθεί κατά νόμιμο τρόπο ο τύπος της προηγούμενης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.

5. Επί της αιτήσεως ακυρώσεως κατά του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό του έτους 2009 δημοσιεύθηκε πρόσφατα από το Ε΄ Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας η απόφαση ΣτΕ 519/2017, με την οποία η δίκη κηρύχθηκε καταργημένη. Ειδικότερα, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι (υπογράμμιση δική μου): «...με την 67659/9.12.2013 απόφαση δεν τροποποιήθηκε απλώς η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη αίτηση απόφαση, αλλά αυτή αντικαταστάθηκε στο σύνολό της και εγκρίθηκε νέο Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και νέα σχετική Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, αφού ελήφθησαν υπόψη τα νέα δεδομένα που είχαν προκύψει μετά την έκδοση το 2009 της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ. και την προαναφερθείσα απόφαση της Ολομελείας 3632/2015, σκέψη 11). Με τα δεδομένα αυτά η ακύρωση της ως άνω νεώτερης αποφάσεως και του εγκριθέντος με αυτήν νέου Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό με την απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου δεν έχει ως συνέπεια την αναβίωση της προσβαλλομένης με την κρινόμενη αίτηση πράξεως και του εγκριθέντος με αυτήν Πλαισίου. Η Διοίκηση, δηλαδή, με την έκδοση, υπό τις προεκτεθείσες συνθήκες, της νεώτερης πράξεως, εξεδήλωσε την βούλησή της, ενόψει και της διαπιστωθείσης από αυτήν ουσιώδους μεταβολής των πραγματικών συνθηκών, να ρυθμίζεται, πλέον, το εν λόγω ζήτημα κατά τρόπο διαφορετικό από αυτόν που είχε προβλεφθεί με την προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας δεν ανέχεται, συνεπώς, την αναβίωση, ακόμη και σε περίπτωση ακυρώσεως, για οποιοδήποτε λόγο, της νεώτερης πράξεως. Το γεγονός δε ότι η ακύρωση της νεώτερης αποφάσεως δεν έχει ως συνέπεια την αναβίωση, ούτε προσωρινώς, της ήδη προσβαλλομένης αποφάσεως και του εγκριθέντος με αυτήν Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό, αλλά την υποχρέωση της Διοικήσεως να προβεί σε έγκριση νέου Ειδικού Πλαισίου μετά από τήρηση της νόμιμης διαδικασίας, συνάγεται και από το ότι με την προαναφερθείσα ακυρωτική απόφαση της Ολομελείας (σκέψη 16) η υπόθεση αναπέμφθηκε στην Διοίκηση, προκειμένου να

τηρηθεί κατά νόμιμο τρόπο ο παραλειφθείς τύπος».

Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η προσβαλλομένη απόφαση (Χωροταξικό Τουρισμού έτους 2009) αντικαταστάθηκε πλήρως με απόφαση που εκδόθηκε μετά την άσκηση της κατ' αυτού αιτήσεως ακυρώσεως και δεν αναβίωσε μετά την ακύρωση της αποφάσεως που την αντικατέστησε, έχει δε παύσει να ισχύει και να επιφέρει έννομες συνέπειες. Κατά συνέπεια, η ανοιγείσα δίκη κηρύχθηκε καταργημένη, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 2 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), εφόσον, όπως αναφέρεται στην απόφαση, οι αιτούντες δεν επικαλέστηκαν ιδιαίτερο έννομο συμφέρον που να δικαιολογεί την συνέχισή της.

Σύμφωνα δε με τη σκέψη 6 της απόφασης ΣτΕ 519/2017 (υπογράμμιση δική μου):
«...Διάφορο δε είναι το ζήτημα ότι και μετά την ακύρωση του νεώτερου Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και μέχρι την έγκριση νέου, που, πάντως, πρέπει να χωρήσει σε σύντομο χρονικό διάστημα (ενόψει της συνταγματικής επιταγής για χωροταξικό σχεδιασμό), εξακολουθεί να είναι δυνατή η ανάπτυξη τουριστικής δραστηριότητας στη χώρα, με βάση τις προβλέψεις που τυχόν υπάρχουν σε υφιστάμενα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια (πρβλ. ΣτΕ 3043/2011), καθώς και στα κατωτέρου ιεραρχικώς επιπέδου σχεδιασμού, σε σχέση με τα περιφερειακά, χωρικά σχέδια».

6. Σημαντική είναι επίσης η σκέψη 13 της ακυρωτικής απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ 3632/2015 (υπογράμμιση δική μου):

'13. Επειδή, η κατά τα ανωτέρω παραδεκτώς προσβαλλομένη πράξη εγκρίσεως, η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση του ν. 2742/1999 και ιδίως των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 7 του νόμου αυτού, εξακολουθεί να ισχύει και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4269/2014 «Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση - Βιώσιμη ανάπτυξη» (ΦΕΚ Α' 142/28.6.2014), ο οποίος δημοσιεύθηκε μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως και θέσπισε νέο πλαίσιο χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού (βλ. αιτιολογική έκθεση), καταργώντας με το άρθρο 13α παρ. 1 αυτού, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 1 - 4, 6 - 9, 13, 14 και 18 του ν. 2742/1999. Τούτο δε, διότι ο νεώτερος αυτός νόμος, με τον οποίο επαναπροσδιορίστηκαν οι έννοιες, το σύστημα και η διάρθρωση του χωρικού σχεδιασμού και αναδιοργανώθηκε πλήρως ο πολεοδομικός σχεδιασμός ως προς τα αρμόδια όργανα, την διαδικασία, τα επίπεδα του σχεδιασμού και το περιεχόμενο των πολεοδομικών και των ειδικών σχεδίων, δεν κατήργησε τα ήδη εγκεκριμένα κατά την δημοσίευσή του Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού. Αντιθέτως, λαμβάνοντας σχετικώς ειδική μέριμνα, προέβλεψε στο μεν άρθρο 5 παρ. 7 αυτού ότι «Όπου στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας αναφέρονται τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης νοούνται εφεξής τα Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια του παρόντος άρθρου» και «Η αναθεώρηση και τροποποίηση εγκεκριμένων κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού γίνεται κατά

τις διατάξεις του παρόντος άρθρου», στο δε άρθρο 13α παρ. 4 ότι «Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης ή τροποποίησης Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ολοκληρώνονται με τις προϋφιστάμενες διατάξεις»'.

7. Ενόψει αφενός όσων κρίθηκαν από το ΣτΕ για τα Ειδικά Πλαίσια του Τουρισμού των ετών 2009 και 2013 και αφετέρου της θέσπισης του επιγενόμενου (ήδη ισχύοντος) νόμου περί χωροταξικού σχεδιασμού, ήτοι του ν. 4447/2016 «Χωρικός Σχεδιασμός- Βιώσιμη ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 241/23.12.2016), με τον οποίο καταργήθηκαν οι περί χωροταξικού σχεδιασμού διατάξεις του ν. 4269/2014, σημειώνονται τα εξής:

A) Το Ειδικό Πλαίσιο του Τουρισμού του έτους 2009 αντικαταστάθηκε από το Ειδικό Πλαίσιο του έτους 2013. Η δίκη ενώπιον του ΣτΕ επί της κατ' αυτού αιτήσεως ακυρώσεως κηρύχθηκε καταργημένη με την απόφαση ΣτΕ 519/2017.

B) Το Ειδικό Πλαίσιο του Τουρισμού του έτους 2013 ακυρώθηκε από το ΣτΕ για τυπικούς λόγους με την απόφαση ΣτΕ Ολ. 3632/2015 και η υπόθεση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση, προκειμένου να τηρηθεί κατά νόμιμο τρόπο ο τύπος της προηγούμενης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.

Γ) Μετά τη δημοσίευση της απόφασης του ΣτΕ επί του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό του έτους 2009 ανακύπτει ζήτημα συμμόρφωσης της Διοίκησης με την ακυρωτική απόφαση ΣτΕ Ολ. 3632/2015 και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Δ) Οι διατάξεις των άρθρων 1-13α του ν. 4269/2014 καταργήθηκαν με το άρθρο 14 του ν. 4447/2016, ο οποίος εισάγει νέο σύστημα χωρικού σχεδιασμού και προβλέπει στο μεν άρθρο 5 παρ. 7α ότι: «Όπου στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας αναφέρονται τα «Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» (ΕΠΧΣΑΑ) αποτελούν εφεξής Ειδικά Χωροταξικά Σχέδια του παρόντος άρθρου», στο δε άρθρο 13 παρ. 3 και 7 ότι: «Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης ή τροποποίησης Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ολοκληρώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2742/1999 (Α΄ 207)» (παρ. 3), και ότι: «Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης σχεδίων με τις διατάξεις του ν. 4269/2014, όπως αυτός ίσχυσε μέχρι την αντικατάστασή του με τον παρόντα νόμο, περατώνονται βάσει των εν λόγω διατάξεων του ν. 4269/2014. Οι φορείς υλοποίησης των σχεδίων του προηγούμενου εδαφίου μπορούν με αίτησή τους η οποία κατατίθεται στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας αποκλειστικά εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος να επιλέξουν την υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος» (παρ. 7).

E) Ακόμη και αν το Ειδικό Χωροταξικό του Τουρισμού του έτους 2013 «αναγνωρίσθηκε» από τις διατάξεις του ν. 4269/2014, η διαδικασία έγκρισής του δεν

ήταν εκκρεμής κατά τη θέσπιση του νόμου αυτού και συνεπώς δεν τίθεται εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 13 του ν. 4447/2016. Συνεπώς, για την έγκρισή του σε συμμόρφωση με την ακυρωτική απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, μετά την οποία κατέστη εκ νέου εκκρεμής, εφαρμοστέα είναι η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 13 του εν λόγω νόμου και δι' αυτής το άρθρο 7 του ν. 2742/1999.

Στ) Για το ζήτημα της συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας σημειώνονται ειδικότερα τα εξής:

Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται πλήρως προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (άρθρο 95 Συντ., άρθρο 1 του ν. 3068/2002, άρθρο 50 παρ. 4 του π.δ.18/1989). Στο πλαίσιο αυτό, έχει υποχρέωση, όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά και να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που είχε προκύψει αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ, για να αποκαταστήσει τα πράγματα στο σημείο εκείνο στο οποίο θα είχαν εξελιχθεί εάν δεν είχε μεσολαβήσει η ακυρωθείσα πράξη και χωρίς δέσμευση από τον χρόνο διέδραμε στο μεταξύ. Η νέα πράξη, την οποία η Διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει, διέπεται κατ' αρχήν από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης και όχι από το ισχύον κατά το χρόνο που λαμβάνουν χώρα οι ενέργειες συμμόρφωσης, εκτός εάν ισχύει νεότερος νόμος με αναδρομική ισχύ ή νόμος που δεν ανέχεται εφεξής την εφαρμογή παλαιών διατάξεων (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 394/2006, 4315/2005, 1871/2003, ΝΣΚ 392/2007, 232/2006, 301/2005). Τα προαναφερθέντα ισχύουν και στην περίπτωση κατά την οποία μετά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε μεταβλήθηκε το νομικό καθεστώς που ρύθμιζε την έκδοσή της, πλην όμως εφαρμόζονται οι νεότερες διαδικαστικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να εκδοθεί η προς συμμόρφωση πράξη, εκτός αν υπάρχει ρητή, αντίθετη διάταξη (ΣτΕ 2695/2010, 991/2007, 429/2001, ΝΣΚ 274/2008, 550/2011).

Ενόψει όσων εκτέθηκαν προηγουμένως, η συμμόρφωση της Διοίκησης προς την ακυρωτική απόφαση ΣτΕ Ολ. 3632/2015 πρέπει να χωρήσει κατ' εφαρμογή των διαδικαστικών διατάξεων του ν. 4447/2016, οι οποίες ενόψει του άρθρου 13 παρ. 3 του νόμου αυτού εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στο άρθρο στο άρθρο 7 του ν. 2742/1999.

Ζ. Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2742/1999 τα ειδικά πλαίσια καταρτίζονται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων [στη συνέχεια Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ήδη Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας] σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση αρμόδια Υπουργεία και λοιπούς αρμοδίους οργανισμούς, εγκρίνονται δε με αποφάσεις της Επιτροπής Συντονισμού της

Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης που προβλέπεται στο άρθρο 3 του νόμου, οι οποίες λαμβάνονται κατόπιν γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης του άρθρου 4 του ίδιου νόμου (άρθρο 7 παρ. 3 και 4).

Η) Για την έκδοση Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2742/1999, σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ, εγείρονται ζητήματα, συναρτώμενα με:

1. i. την επικαιροποίηση των δεδομένων, υπό τα οποία είχε εκδοθεί το Ειδικό Πλαίσιο του 2013, δεδομένου ότι έχουν ήδη παρέλθει πέντε χρόνια από τη σύνταξη της σχετικής μελέτης αξιολόγησης (Ιανουάριος 2012), ενώ, επιπροσθέτως, μεσολάβησαν και διατάξεις νόμων, με τις οποίες τροποποιήθηκαν επιμέρους διατάξεις του Ειδικού Πλαισίου,
2. ii. την τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας, δεδομένου ότι δεν υφίστανται πλέον τα όργανα που προέβλεπε ο ν. 2742/1999, ειδικά δε το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης -στη γνωμοδότηση του οποίου εντοπίστηκε η κρίσιμη για την ακύρωση του Ειδικού Πλαισίου του 2013 πλημμέλεια- έχει αντικατασταθεί από το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας κατά το άρθρο 4 του ν. 4447/2016.

Ακόμη δηλαδή και αν, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης, η διαδικασία θα έπρεπε να επαναληφθεί στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας, δεν θα επιλυόταν το ουσιαστικό ζήτημα της επικαιροποίησης των δεδομένων.

Θ) Εωσότου εγκριθεί νέο Χωροταξικό Σχέδιο για τον Τουρισμό, η ανάπτυξη τουριστικής δραστηριότητας στη χώρα «εξακολουθεί να είναι δυνατή, με βάση τις προβλέψεις που τυχόν υπάρχουν σε υφιστάμενα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια καθώς και στα κατωτέρου ιεραρχικώς επιπέδου σχεδιασμού, σε σχέση με τα περιφερειακά, χωρικά σχέδια» (βλ. παραπάνω 5).